

ность повторения изучаемого материала; автоматизация оценки результатов обучения, использование компьютерного тестирования.

6. Особое значение при профессиональной подготовке и переподготовке банковских специалистов имеет контроль посредством регулярного профессионального тестирования, результаты которого позволяют корректировать систему обучения и повысить эффективность деятельности банка. Тестирование должно проводиться с использованием компьютера. Помимо промежуточного тестирования для контроля качества подготовки специалистов банка необходимо в обязательном порядке проводить регулярную (раз в 3 года) аттестацию работников, которая должна проводиться в 2 этапа: на первом этапе посредством тестирования проверяются знания работниками основ банковской деятельности, а на втором этапе – собеседовании – оценивается знание профессиональных обязанностей и уровень подготовки к их выполнению.

Определение качества обучения специалистов позволяет банковскому руководству выявить потенциал персонала, а также преимущества и недостатки существующей системы подготовки и переподготовки специалистов, оценить конкурентоспособность банка на финансовом рынке.

А.В. Андрущенко
andruschen@mvs.gov.ua

Міністерство внутрішніх справ України, м. Київ

МЕНЕДЖЕРИ В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ (деякі аспекти)

На сучасному етапі розвитку України, як демократичної держави, зазнають реформування всі сфери діяльності. Не є виключенням і правоохоронна діяльність. Боротьба зі злочинністю та охорона громадського порядку перестали розглядатися як суто міліцейські питання. Завдання із забезпечення правопорядку в державі покладаються не лише на органи внутрішніх справ, а й на інші правоохоронні органи, перелік яких можна знайти в статті 2 Закону України “Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів” [1]. До вирішення питань щодо профілактики правопорушень та злочинності, а також до здійснення заходів з охорони громадського порядку залучаються й інші центральні та місцеві органи виконавчої влади і громадськість. Слід наголосити, що громадськість залучається до охорони громадського порядку виключно шляхом створення громадських формувань з охо-

рони громадського порядку і державного кордону [2]. Але головною силою на цьому напрямку роботи була і є міліція. Незважаючи на те, що міліція безпосередньо здійснює заходи із забезпечення правопорядку [3], міліція також здійснює організуючу та координуючу роль у реалізації державної політики з правоохоронної діяльності.

Ураховуючи те, що управління в органах внутрішніх справ – це різновид державного управління, яке повинно забезпечувати взаємодію систем, підрозділів і служб органів внутрішніх справ як єдиного цілого з метою виконання поставлених перед ними завдань у сфері внутрішніх справ держави [4], на органи внутрішніх справ покладається також завдання розробки та впровадження органами виконавчої влади комплексних загальнодержавних програм, які передбачають здійснення попереджуючих, профілактичних заходів. Ураховуючи те, що до виконання таких програм залучаються майже всі центральні та місцеві органи виконавчої влади, виникає необхідність погодження, контролю та координації, упорядкування і цілеспрямування індивідуальних та групових зусиль, тобто відповідного управління.

З огляду на такі завдання виникає необхідність у підготовці управлінців для органів внутрішніх справ на засадах проактивного менеджменту. Тобто, коли управління здійснюється на упередження умов, що дають можливість скоєння правопорушень або злочинів. Управлінці, опанувавши методи такого управління, матимуть навички з організації співпраці міліції з іншими центральними органами виконавчої влади та громадськістю, з розробки і впровадження комплексних державних програм на зразок: Комплексної програми профілактики злочинності на 2001-2005 роки [5] та Комплексної програми профілактики правопорушень на 2007-2009 роки [6] тощо.

Ураховуючи викладене, можемо говорити про те, що в управлінській діяльності органів внутрішніх справ потрібен менеджер – тобто особа, яка в структурі управління державного органу несе відповідальність за вироблення, прийняття і виконання рішень, спрямованих на забезпечення ефективного виконання завдань, які стоять перед підлеглими зокрема та правоохоронними органами в цілому, та наділена функціями визначення мети управління, стимулювання, комунікації і контролю [7].